

Всі давні та прикрії співи,
Всі мрії тяжкіі, страшні
Я хочу тепер поховати
Навіки в великій труні.

В труні я сховаю багато,
А що – се моя таїна.
Немов Гейдельберзьке барило,
Ще й більша будь має труна.

І мари потрібні для неї
Із дощок, міцні та тяжкі, –
Як довгії вулиці в Майнці,
Повинні будь довгі такі.

І велетів треба дванадцять
Кремезних та дужих кликнуть,
Як той Христофор святий в Кельні
На Рейні, – такі мають будь.

Вони понесуть домовину
І спустять у море її, –
Велика ж потрібна могила
Такій величезній труні.

Чи знаєте ви, чого буде
Труна та велика й важка? –
Кохання моє в неї ляже
І вся моя туга тяжка.